

Diagnostik og behandling af superficiel venøs trombose

Jan Nybo¹, Mads Nybo² & Anne-Mette Hvas¹

STATUSARTIKEL

- 1)** Blodprøver og Biokemi, Aarhus Universitetshospital
2) Afdeling for Klinisk Biokemi og Farmakologi, Odense Universitetshospital

Ugeskr Læger
 2018;180:V01180014

Superficiel venøs trombose (SVT) er den term, som i dag anvendes til beskrivelse af tilstanden med inflammation og trombose i en superficiel vene [1]. Denne betegnelse dækker – og erstatter – tidligere betegnelser som superficiel flebitis, superficiel tromboflebitis, septisk tromboflebitis og infusionstromboflebitis [1]. SVT er karakteriseret ved ømhed, induration, hævelse og rødme i området med den afficerede vene ledsaget af trombose, som ofte vil kunne palperes som en hård øm strengdannelse ved venen [2, 3]. SVT kan afficer alle superficielle vener, men det drejer sig som oftest om de større vener i underekstremitterne, vena saphena magna og parva [4, 5], som er vist i oversigtsform i **Figur 1**.

SVT er en relativt hyppig tilstand med en prævalens på 3-11% i den europæiske befolkning [2, 3]. Gennemsnitsalderen ved debut er 60 år med en overhyppighed blandt kvinder [2-4]. Det potentiel farlige ved SVT er, at tilstanden kan progrediere til eller være kompliceret med trombose i de dybe vener og lungeemboli [6]. En metaanalyse viste, at der hos patienter med SVT blev fundet samtidig dyb venøs trombose (DVT) hos 18% og lungeemboli hos knap 7% [7]. Derudover viste et stort registerstudie, at 3,4% udviklede DVT eller lungeemboli inden for tre måneder efter SVT, og at patienterne fem år efter SVT havde 3-6 gange højere risiko for venøs tromboembolisk sygdom end baggrundsbefolknigen [8]. Dertil kommer, at der er sammenfald mellem de risikofaktorer, der bidrager til hhv. SVT og DVT [4, 9]. Det er derfor blevet anført, at vi ikke længere bør skelne mellem SVT og DVT [10]. Formålet med denne artikel er at opsummere risikofaktorer for og diagnostik af SVT samt diskutere behandling af SVT på baggrund

HOVEDBUDSKABER

- ▶ Superficiel venøs trombose (SVT) afficerer oftest varikøse vener i underekstremitterne.
- ▶ Behandling gives for at lindre lokale symptomer og forebygge progression til dyb venøs trombose eller lungeemboli.
- ▶ Antikoagulansbehandling anbefales til udvalgte tilfælde af SVT i underekstremitterne.
- ▶ Behandling af SVT andre steder end i underekstremitterne er ikke tilstrækkeligt undersøgt.

af den litteratur, som er tilkommet inden for de seneste år.

RISIKOFAKTORER FOR UDVIKLING AF SUPERFICIEL VENØS TROMBOSE

SVT i underekstremitternes venuer er forbundet med risikofaktorer, som også kendes fra trombose i underekstremitternes dybe venuer (**Tabel 1**) [4, 9]. Dog udgør varikøse venuer en større risikofaktor ved SVT end ved DVT, da de findes i op til 90% af tilfældene med SVT [4, 6].

Der er ingen konsensus om, hvorvidt patienter med SVT skal trombofiliudredes. Hereditær trombofili er fundet med høj prævalens hos patienter, som havde SVT og ikke havde nogle forudgående risikofaktorer [11-13], og hos patienter med recidiverende SVT [14, 15]. På baggrund af den sparsomme litteratur er der ikke indikation for uselekteret at udrede patienter med SVT for trombofili. Det kan overvejes at udrede for hereditær trombofili hos patienter, som har SVT og ikke har nogle forudgående risikofaktorer, eller patienter med recidiverende SVT. Det skal dog bemærkes, at der for nuværende ikke er data, der understøtter ændret behandling på grund af trombofili [16].

Patogenesen ved SVT i overekstremitternes venuer er oftest en anden end i underekstremitternes venuer, da den er forbundet med perifere katetre eller intravenøs infusion og skyldes en kombination af endotel-skade og venestase [9].

DIAGNOSTIK AF SUPERFICIEL VENØS TROMBOSE

Der er i dag ikke en diagnostisk guldstandard for SVT [17], og det kan være vanskeligt at differentiere SVT fra andre tilstænde, f.eks. dermatologiske lidelser. Det kan derfor være nødvendigt at supplere med ultralydkanning, også for at afgøre, om der skulle være progression til de dybe venuer [18, 19]. I **Tabel 2** er angivet de situationer, hvor ultralydkanning kan anbefales [20, 21]. Hos patienter uden varicer kan det dog være klinisk vanskeligt at konstatere SVT, der er mindre end 5 cm. Ved SVT i underekstremitterne anbefaler nogle bilateral ultralydkanning [17], men ved diagnostik af DVT er der ikke fundet evidens for, at det er omkostningseffektivt [22]. Det synes på den baggrund heller ikke at være indiceret ved SVT.

Der er ikke fundet tilstrækkelig evidens for anven-

TABEL 1

Risikofaktorer for udvikling af superficiel venøs trombose [4, 9].

Underekstremitterne

- Varicer
- Alder > 75 år
- BMI > 30 kg/m²
- Aktiv cancer
- Tidligere tromboembolisk sygdom
- Graviditet
- P-piller eller anden østrogensubstition
- Immobilisering: traume, kirurgi, hospitalisering, langvarig rejse

Overekstremitterne

- Centralt venekateter
- Intravenøs infusion
- Venflon

TABEL 2

Situationer, hvor det anbefales at supplere med ultralydkanning ved klinisk mistanke om superficiel venøs trombose (SVT) [20, 21].

- SVT ≥ 5 cm
- SVT uden samtidige varicer
- SVT lokaliseret < 5 cm fra den sapheno-femorale eller sapheno-popliteale overgang
- Hurtigt recidiv af SVT
- Migrerende eller progredierende SVT

delse af Wells' scorer, Constans' scorer eller måling af fibrin D-dimer-niveau i forbindelse med SVT-udredning eller -diagnostik [17], hvorfor dette kun anbefales ved mistanke om DVT.

BEHANDLING AF SUPERFICIEL VENØS TROMBOSE

Beskeden trombosebyrde

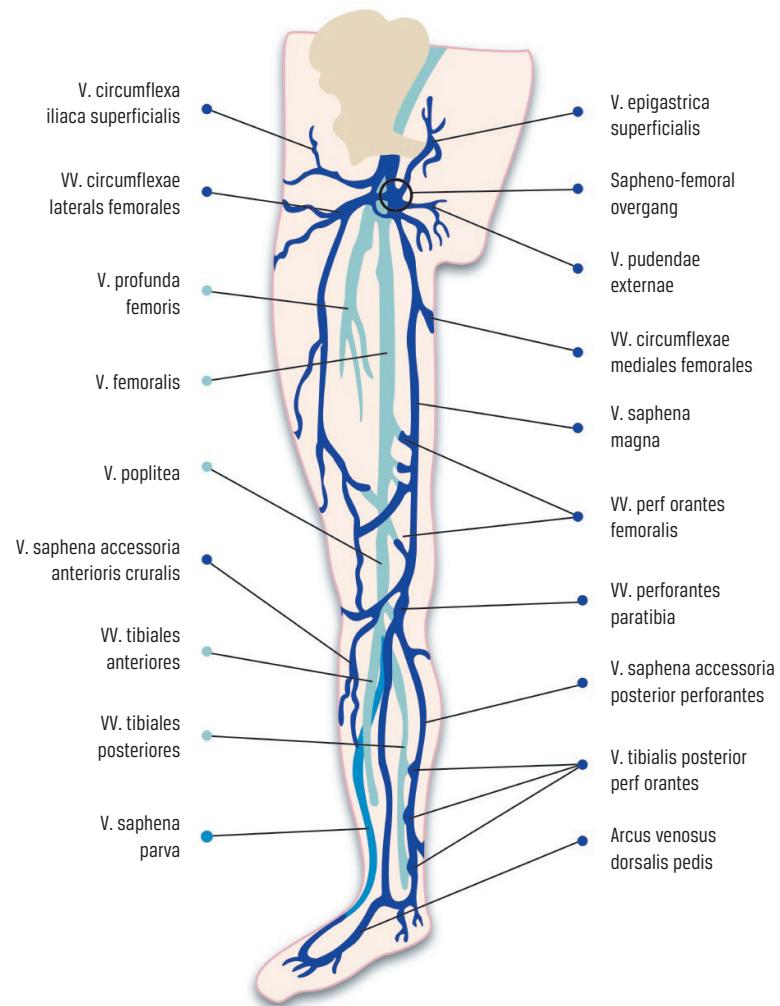
Hvis SVT har begrænset udbredelse (< 5 cm) og er i sikker afstand (> 3 cm) fra den sapheno-femorale overgang, skal der behandles symptomatisk lokalt eller oralt med nonsteroide antiinflammatoriske midler i 8-12 dage [17, 23]. Derudover tilrådes mobilisering. Der er ikke indikation for anvendelse af antibiotika, medmindre der er påvist infektion.

Intermediær trombosebyrde og højrisiko-superficiel venøs trombose

Hvad angår behandling af mere udbredt SVT er der publiceret flere randomiserede studier til undersøgelse af effekt og sikkerhed ved antikoagulansbehandling. I 2003 blev der publiceret et mindre pilotstudie med 427 patienter med SVT [24]. Patienterne blev randomiseret til forskellige doser lavmolekylært heparin (LMH) og placebo i 8-12 dage med opfølgning efter 30 dage

FIGUR 1

Vener på underekstremitterne. Mørkeblå: superficielle arter med vena saphena parva lidt lysere, da den løber mere posteriort. Lyseblå: dybe arter.

[24]. Resultaterne af studiet indikerede, at LMH nedsatte risikoen for progression af SVT til DVT, idet der blev fundet mindre progression til DVT ved behandlingsophør, men efter 30 dage var der ikke forskel på grupperne [24]. Dette kan skyldes studiets relativt lave styrke. I et andet mindre, randomiseret studie med 164 patienter blev der ikke fundet forskel på effekten af behandling med LMH i terapeutisk dosering versus profilaktisk dosering efter 30 dages behandling af SVT [25].

Der er siden 2010 publiceret flere randomiserede studier, hvor man har undersøgt, om antikoagulansbehandling er effektiv og sikker til at forebygge progression af SVT til DVT og/eller lungeemboli. Decousus *et al* inkluderede 3.002 patienter med SVT uden kendte forudgående risikofaktorer i et dobbeltblindet, randomiseret, placebokontrolleret studie [5]. Patienterne blev randomiseret til 45 dages behandling med sub-

kutan injektion af fondaparinux 2,5 mg × 1 dagligt med afsluttende opfølgningsperiode på 77 dage. Overordnet var behandling med fondaparinux mere effektiv end placebo og medførte ikke flere bivirkninger [5]. I behandelingsgruppen sås dog forværring af SVT hos 0,3% (versus 3,6% i placebo gruppen), udvikling til DVT eller lungeemboli hos 0,3% (mod 1,5% i placebo gruppen) samt recidiv af SVT hos 0,5% (versus 1,7% i placebo gruppen) [5]. Et par år senere publicerede Cosmi *et al* et randomiseret studie med 664 patienter med under-ekstremitets-SVT uden forudgående kendte risikofaktorer [26]. Studiet viste, at en intermediær dosis LMH i 30 dage var en LMH-profylaksedosis i 30 dage eller LMH intermediær dosis i ti dage overlegen mht. at forebygge udvikling af DVT og/eller lungeemboli hos 664 patienter [26]. Der var i studiet en opfølgningsperiode på i alt 90 dage. I denne periode sås der komplikationer som DVT eller forværring af SVT hos 8,7% af patienterne i gruppen, som fik intermediær dosis LMH i 30 dage (mod hhv. 14,3% og 22,6% i de to andre grupper). Disse studier tyder således på, at selvom der vises bedre effekt ved behandling, ses der både recidiv og forværring hos en mindre gruppe patienter under og efter ophört behandling.

I 2017 blev der publiceret et åbent randomiseret *non-inferiority*-studie, hvor man inkluderede patienter, der havde SVT og forudgående risikofaktorer (ældre end 65 år, mand, tidligere SVT, DVT eller lungeemboli, aktiv eller tidligere cancer, autoimmun sygdom og involvering af nonvarikøse venner) [27]. I alt 472 patienter blev randomiseret til 45 dages behandling med tablet rivaroxaban 10 mg dagligt eller subkutan injektion af fondaparinux 2,5 mg dagligt. Studiet viste, at der

ikke var signifikant forskel på effekten af rivaroxaban og fondaparinux hos denne gruppe patienter [27]. I løbet af de i alt 90 dages opfølgningsperiode fik 3% i rivaroxaban gruppen DVT (mod 1% i fondaparinuxgruppen), mens recidiv af SVT forekom hos 4% i rivaroxaban gruppen og hos 5% i fondaparinuxgruppen. Dette studie tyder således også på, at behandlingen ikke beskytter fuldstændigt mod forværring eller recidiv efter ophört behandling. Der pågår p.t. et stort studie, hvori man forventes at afklare klinisk praksis vedrørende diagnostik, forløb, komplikationer og behandling af SVT [28].

Anvendelse af kompressionsstrømper indgår ikke som en del af SVT-behandlingen i internationale guidelines [16, 29], og et randomiseret studie viste ikke effekt af anvendelse af kompressionsstrømper til behandling af SVT [30]. Foreløbig må det således siges, at kompressionsstrømper ikke indgår som en obligatorisk del af SVT-behandlingen, men det betragtes ej heller som kontraindiceret.

På baggrund af ovenstående litteratur er der i **FIGUR 2** skitseret en behandlingsalgoritme. Det skal tilføjes, at flere forfattere anbefaler behandling som ved DVT, hvis SVT er mindre end 3 cm fra den sapheno-femorale overgang [17, 20].

KONKLUSION

SVT afficerer oftest varikøse underekstremitetsvene. På grund af risikoen for komplikation med eller progression til DVT og/eller lungeemboli er det vigtigt at udføre fyldestgørende diagnostik. Det anbefales dog ikke at trombofiliudrede disse patienter. Medmindre der er ingen eller beskeden trombosebyrde, anbefales det at anvende antikoagulansbehandling i 45 dage (injektion af fondaparinux 2,5 mg × 1 dagligt eller tablet rivaroxaban 10 mg × 1 dagligt) eller i 30 dage (LMH, intermediær dosis) for at forebygge progression til DVT og/eller lungeemboli, som potentielt kan blive fatalt.

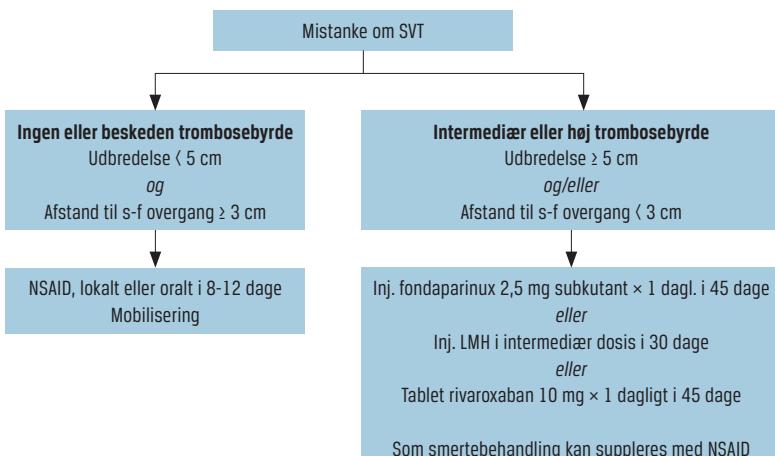
SUMMARY

Jan Nybo, Mads Nybo & Anne-Mette Hvas:
Diagnostic work-up and treatment of superficial vein thrombosis
Ugeskr Læger 2018;180:V01180014

This review summarises the current knowledge of risk factors, diagnostic work-up, and treatment of superficial vein thrombosis (SVT). SVT most often affects varicose superficial veins of the lower extremity. The diagnosis is based on clinical signs and may be supplemented by duplex ultrasound. The treatment of SVT aims at relieving symptoms and preventing progression into the deep vein system. Recent studies indicate benefit of anticoagulant therapy in selected cases of SVT.

FIGUR 2

Behandlingsalgoritme for superficiel venøs trombose.

LMH = lavmolekylært heparin; NSAID = nonsteroide antiinflammatoriske midler; s-f = sapheno-femoral;
SVT = superficiel venøs trombose.

KORRESPONDANCE: Anne-Mette Hvas. E-mail: am.hvas@dadlnet.dk

ANTAGET: 12. april

PUBLICERET PÅ UGESKRIFTET.DK: 13. august 2018

INTERESSEKONFLIKTER: ingen. Forfatternes ICMJE-formularer er tilgængelige sammen med artiklen på Ugeskriftet.dk

LITTERATUR

1. Cosmi B. Superficial vein thrombosis: new perspectives and observations from recent clinical trials. *Clin Adv Hematol Oncol* 2017;15:32-5.
2. Leon L, Giannoukas AD, Dodd D et al. Clinical significance of superficial vein thrombosis. *Eur J Vasc Endovasc Surg* 2005;29:10-7.
3. Decousus H, Epinat M, Guillot K et al. Superficial vein thrombosis: risk factors, diagnosis, and treatment. *Curr Opin Pulm Med* 2003;9:393-7.
4. Decousus H, Quere I, Presles E et al. Superficial venous thrombosis and venous thromboembolism: a large, prospective epidemiologic study. *Ann Intern Med* 2010;152:218-24.
5. Decousus H, Prandoni P, Mismetti P et al. Fondaparinux for the treatment of superficial-vein thrombosis in the legs. *N Engl J Med* 2010; 363:1222-32.
6. Frappe P, Buchmuller-Cordier A, Bertoletti L et al. Annual diagnosis rate of superficial vein thrombosis of the lower limbs: the STEPH community-based study. *J Thromb Haemost* 2014;12:831-8.
7. Di Minno MN, Ambrosino P, Ambrosini F et al. Prevalence of deep vein thrombosis and pulmonary embolism in patients with superficial vein thrombosis: a systematic review and meta-analysis. *J Thromb Haemost* 2016;14:964-72.
8. Cannegieter SC, Horvath-Puhó E, Schmidt M et al. Risk of venous and arterial thrombotic events in patients diagnosed with superficial vein thrombosis: a nationwide cohort study. *Blood* 2015;125:229-35.
9. Maki DG, Ringer M. Risk factors for infusion-related phlebitis with small peripheral venous catheters. *Ann Intern Med* 1991;114:845-54.
10. Kitchens CS. How I treat superficial venous thrombosis. *Blood* 2011; 117:39-44.
11. Millo G, Siragusa S, Mina C et al. Superficial venous thrombosis: prevalence of common genetic risk factors and their role on spreading to deep veins. *Thromb Res* 2008;123:194-9.
12. Millo G, Siragusa S, Malato A et al. Superficial venous thrombosis: role of inherited deficiency of natural anticoagulants in extension to deep veins. *Int Angiol* 2009;28:298-302.
13. de Moerloose P, Wutschert R, Heinmann M et al. Superficial vein thrombosis of lower limbs: influence of factor V Leiden, factor II G20210A and overweight. *Thromb Haemost* 1998;80:239-41.
14. Pabinger I, Schneider B. Thrombotic risk in hereditary antithrombin III, protein C, or protein S deficiency. *Arterioscler Thromb Vasc Biol* 1996; 16:742-8.
15. de Godoy JM, Braile DM. Protein S deficiency in repetitive superficial thrombophlebitis. *Clin Appl Thromb Hemost* 2003;9:61-2.
16. Tait C, Baglin T, Watson H et al. Guidelines on the investigation and management of venous thrombosis at unusual sites. *Br J Haematol* 2012;159:28-38.
17. Cosmi B. Management of superficial vein thrombosis. *J Thromb Haemost* 2015;13:1175-83.
18. Lutter KS, Kerr TM, Roedersheimer LR et al. Superficial thrombophlebitis diagnosed by duplex scanning. *Surgery* 1991;110:42-6.
19. Chengelis DL, Bendick PJ, Glover JL et al. Progression of superficial venous thrombosis to deep vein thrombosis. *J Vasc Surg* 1996;24: 745-9.
20. Scott G, Mahdi AJ, Alikhan R. Superficial vein thrombosis: a current approach to management. *Br J Haematol* 2015;168:639-45.
21. Baggen VJ, Chung K, Koole K et al. Association of varicosities and concomitant deep venous thrombosis in patients with superficial venous thrombosis, a systematic review. *Eur J Gen Pract* 2015;21:70-6.
22. Le Gal G, Robert-Ebadi H, Carrier M et al. Is it useful to also image the asymptomatic leg in patients with suspected deep vein thrombosis? *J Thromb Haemost* 2015;13:563-6.
23. Decousus H, Bertoletti L, Frappe P. Spontaneous acute superficial vein thrombosis of the legs: do we really need to treat? *J Thromb Haemost* 2015;13(suppl 1):S230-S237.
24. Superficial Thrombophlebitis Treated By Enoxaparin Study Group. A pilot randomized double-blind comparison of a low-molecular-weight heparin, a nonsteroidal anti-inflammatory agent, and placebo in the treatment of superficial vein thrombosis. *Arch Intern Med* 2003;163: 1657-63.
25. Prandoni P, Tormena D et al. Vesalius Investigators Group. High vs. low doses of low-molecular-weight heparin for the treatment of superficial vein thrombosis of the legs: a double-blind, randomized trial. *J Thromb Haemost* 2005;3:1152-7.
26. Cosmi B, Filippini M, Toni D et al. A randomized double-blind study of low-molecular-weight heparin (parnaparin) for superficial vein thrombosis: STEFLUX (Superficial ThromboEmbolism and Fluxum). *J Thromb Haemost* 2012;10:1026-35.
27. Beyer-Westendorf J, Schellong SM, Gerlach H et al. Prevention of thromboembolic complications in patients with superficial-vein thrombosis given rivaroxaban or fondaparinux: the open-label, randomised, non-inferiority SURPRISE phase 3b trial. *Lancet Haematol* 2017;4:e105-e113.
28. Bauersachs R, Gerlach HE, Heinenk A et al. Rationale, design, and methodology of the observational INSIGHTS-SVT study on the current state of care and outcomes of patients with superficial vein thrombosis. *J Vasc Surg Venous Lymphat Disord* 2017;5:553-560.e1.
29. Kearon C, Akl EA, Comerota AJ et al. Antithrombotic therapy for VTE disease: Antithrombotic Therapy and Prevention of Thrombosis, 9th ed: American College of Chest Physicians Evidence-Based Clinical Practice Guidelines. *Chest* 2012;141(suppl 2):e419S-e496S.
30. Boehler K, Kittler H, Stolkovich S et al. Therapeutic effect of compression stockings versus no compression on isolated superficial vein thrombosis of the legs: a randomized clinical trial. *Eur J Vasc Endovasc Surg* 2014;48:465-71.